

Geachte aanwezigen,

Mijn laatste optreden als Garnalenkoningin is aangebroken, mijn laatste rede lees ik aan u voor .

2014 is wederom een jaar waarin veel is gebeurd, zoals de herstart van Heiploeg, het opheffen van de NBGK en het oprichten van de Nederlandse Garnalenvissersbond, om zo maar een paar voorbeelden te noemen.

Maar om te beginnen gaan we naar de oorsprong van onze juweeltjes van de zee achter de diek doar woar de geschiedenis van Soltcamp begunt.

Mijn vissers begonnen in 2014 een zuinige visserij met een schrale prijs, dit alles had te maken met de wankelende positie van onze trots Heiploeg. Gelukkig werd Heiploeg overgenomen door Parlevliet en van der Plas en kwam er geen slot op het hek.

Hierna kwam er weer rust op de markt en draaide de klok op visafslag Lauwersoog voor verkoopprijzen rond de zes euro. De vangst en prijs lagen weer in evenwicht. Het was voor mijn vissers een hele klus om een paar garnalen te bemachtigen. Immers door het warm wordende water kwam de zee vol met kwallen. Dit resulteerde erin dat mijn vissers veel kapotte netten kregen. Om over slaapgebrek maar niet te spreken, langer dan twee uur trekken zat er niet in.

Na de zomervakantie komt de visserij los. Er worden leuke vangsten gerealiseerd en de prijs blijft op een aardig niveau hangen. De vissers vissen deze periode wel van zondag tot woensdag. De sector heeft uit de jaren 90 geleerd dat de zee nog altijd het beste vrieshuis is. Het is niet meer van deze tijd om alle pakhuizen in Noord Nederland vol te stouwen met garnalen. Over duurzaamheid maar niet te spreken, reken alle energie maar eens voor zowel transport als opslag. Niet MSC waardig.

Over MSC gesproken,

U heeft als toehoorder in het verleden al meerdere koninginnen hierover horen spreken. Helaas kan ik in mijn ambtstermijn niet vertellen dat het gelukt is om in 2014 het begeerde labeltje op onze juweeltjes van de zee te plakken. Pinkstermaandag na het binnenhalen van onze nieuwe Garnalenkoningin zal zij tijdens haar rede er zeker meer over gaan vertellen.

Aan mij is het straks de eer om de Tjeerd Dussel bokaal uit te reiken. Dit stimuleert tot goed zeven aan boord.

Dat de vissers 2014 aardig hebben afgesloten, resulteerde afgelopen winter in werk aan de wal. Ieder bedrijf heeft onderhoud en vernieuwing nodig. Op Lauwersoog speelt de coöperatie hier goed op in, er is een mooie smederij ontstaan.

Over Vibeg en Viswad, Viswad is nu zo, dat de visserij visgronden heeft ingeleverd in ruil voor een natuurbeschermingswet. Als de NGO's een volgende stap willen maken,

hebben de visserij vertegenwoordigers het zo in elkaar gezet dat er dan eerst geld moet komen, zodat er schepen uit kunnen. En dat het niet zo wordt dat het uitloopt op een koude sanering.

Het Vibeg akkoord is weer opengebroken, nadat er al in de Staatscourant heeft gestaan dat Vibeg een feit is. Een groep vissers onder leiding van de garnalenvissersbond de Rousant is in verweer gegaan en dit legde hun geen windeieren. Door het dossier bij Raad van Staten neer te leggen kregen de vissers weer wind in de zeilen.

Er moet nu voor 15 juli aanstaande een versnelde evaluatie komen. De klankbord groep heeft nieuwe gebieden aangewezen. Hier moet een Vibeg akkoord uit komen waar we allemaal mee kunnen leven. Een bedankje is hier ook op zijn plaats voor de bestuurders van dit moeilijke en lange dossier.

De actie van Greenpeace van afgelopen week zal jullie niet zijn ontgaan. De beelden verschenen op tv, waarbij te zien is dat er grote keien in de zee worden gedumpt. Wordt er nu werkelijk alles uit de kast getrokken om deze hardwerkende sector op de knieën te krijgen. Een sector die al gehalveerd is, vergeleken bij de jaren 80. Een sector die blijft innoveren, hiervoor kunnen we de verschillende generaties vissers gebruiken, hierdoor kunnen we elkaar scherp houden en samen doelen bereiken.

Er komt nog meer op het pad van de visserij, zoals de windmolen industrie en de plannen voor een boortoren in de Westereems. Ik heb er vertrouwen in dat mijn vissers, Hulp in Nood, de oudste visserij vereniging van Nederland, de garnalenvissersbond en de Nederlandse vissersbond niet bij de pakken neer gaan zitten en dat men hier ook met de desbetreffende partijen aan tafel schuift. Samen op te trekken in zaken die nog op hun pad komen. Met elkaar kan men meer bereiken dan alleen.

Ik hoop voor onze nieuwe koningin dat zij de letter P van protest om kan ruilen voor de letter P van Promotie, immers Ede Staal zijn liedje: “het het nog nooit zo duuster west of het werd altijd wel weer licht”, moeten we voor ogen houden. Vissers, handelaren, ook in 2015 gaat er weer heerlijke zeebanket over de grote sluis in vrachtwagens van Heiploeg, Rousant en Telson richting de consument. Laten we er met elkaar voor zorgen dat dit niet uit beeld verdwijnt en ik wens ieder een heel goed seizoen.

Hierbij eindigt mijn termijn als Garnalenkoningin van 2014, ik heb ervaren dat de visserij een familie is, een familie van hardwerkende mensen.

Voor maandag wens ik mijn opvolgster veel succes en voor nu proost op 2015.